

kan Mindretallet ikke finde, at det vil være rigtigt at lægge Lovforslaget nogen-
sombest Hindring i Veien. Ja, jeg skal
endog udtale min Beslagelse, hvis Loven
ikke skulde gaa igjennem, efter at der nu en
Gang er givet Udfigt for Mange til at faae
disse 4 Millioner. Mange af dem, der
ville faae Del i Bonusubbetalingen, ere jo
ingenlunde velstaaende Folk. Der er mange
smaa Embeds- og Bestillingsmænd, hvis
Naar ere tarvelige, om de end ikke ere saa
tarvelige som Invalidernes, som vi før havde
til Behandling, og det er sikkert, at mange
af disse Penge vilde falde paa Steder, hvor
der er god Brug for dem. Under saadanne
Forhold for Mindretallet ikke kunnet være
med til enten at bidrage til at forhale Lov-
forslagets videre Fremme eller endog at
umuliggjøre det, og man vil derfor ønske,
at Lovforslaget maa komme igjennem saa
hurtig, som det nogenledes lader sig gjøre.

Jeg kan ikke Andet end glæde mig over
de Oplysninger, der ere givne i Ministeriets
Skrivelse, der medfølger Betænkningen,
næmlig det Punkt, der vedrører vore Sønder-
jydske Landsmænd. Jeg ser deraf, at man
vil gjøre disse Laan af ca. 308,000 Kr.,
som staa i Sønderjydske Prioriteter, til Gjen-
stand for den samme Revision, som er fore-
gaaet i Kongeriet, og at de ialtsaa kunde
vente en Rentenedsættelse. Dette vilde ske
selv om Lovforslaget ikke vedtages. Jeg kan
ikke Andet end glæde mig derved, da jeg
veed, at det har vakt nogen Utilfredshed paa
den anden Side Kongegaen, at de Paagjæl-
dende have maattet være en saa høi Rente.
Ialtsaa selv om nærværende Lovforslag skulde
støde paa Hindringer paa sin videre Vej,
hvad det forhaabentlig ikke gjør — jeg haar
i alt Fald, at det ikke skal støde paa
andre Vanskeligheder end dem, der kunne
overvindes — ville Ublaanene Sønden for
Kongegaen blive reviderede. Jeg kan ikke
Andet end udtale min Tilfredshed derved.
— Hvad dernæst angaar de 778,000 Kr.,
der endnu ere tilbage, som endnu staa til
4½ pCt., da tør man vel gaa ud fra, at
naar det foreliggende Lovforslag vedtages,
betyder det ikke, at Debitorerne ville faae
Pengeene opsaatte, men at Renten vil blive
nedsat til 4 pCt., thi ellers være Bedkom-
mende ganske vist komne fra Dyngen i Hal-
men eller fra Regnen ud i Tagdryppet,
som man siger. Jeg vil haabe, at det ikke
skal blive Tilfældet, men at de Paagjældende
maa beholde Pengeene, saa at de ville blive
i Stand til at klare sig, thi det kunne de
bedre med en Rente af 4 pCt. end med 4½
pCt., som de tidligere have svaret. Natur-
ligvis forudsætter jeg, at de Paagjældende

opfylde deres kontraktmæssige Forpligtelser,
at de holde Pantet ordentlig vedlige, betale
Renten i rette Tid o. s. v. Naar disse
Debitorer kan gjøre det, forekommer det mig
rigtigt nok, at det vilde være en stor Uret,
om de skulde faae deres Laan opsagte, fordi
Lovgivningsmagten enedes om at nedsætte
Renten til 4 pCt.

Ovesen: Efter den af den høitærede
Formand ved Begyndelsen af Behandlingen
af denne Sag gjorte Meddelelse, er egentlig
den Hovedgrund, jeg havde til at stille de
af mig stillede Endringsforslag til § 15
dermed bortfalden. Sagen var nemlig den,
at de af 6 ærede Medlemmer her i Salen
stillede Endringsforslag til samme Para-
graafs sidste Stykke om Forhøielse af Hono-
raret til Kommissionens Medlemmer, som
blev ændret i Folkethinget, fra hvad der op-
rindelig var foreslaaet af den høitærede
Finantsminister, bragte mig til at helde til
den Mening, at jeg egentlig var ude af
Stand til at dampe mig nogen personlig
Overbevisning om, hvilket af de to foreslaaede
Honorarer der maatte anses for det Rette,
saameget mindre som den høitærede Finants-
minister allerede ved Sagens 1ste Behand-
ling her bestemt yttrede, at han ikke troede
det muligt for Rogen at angive Omfanget
af denne Kommissions Arbeide. Det var
for mig et aldeles klart Vidnesbyrd om, at
det ogsaa vilde være umuligt forud at be-
stemme, hvilke Honorarer man skulde hve
dens Medlemmer. Jeg mente derfor ganske
naturligt, at det kunde være rigtigere at
gaa en hel anden Vej, den nemlig at give
Kommissionen Dagpenge, og jeg tror ikke,
at den ærede Ordfører har Ret i, at det
vilde være noget saa Utilstedeligt eller
Urigtigt. Det er vist slet ikke ukendt her
tillands at lønne Kommissioner med Dag-
penge, uden at man derfor har tænkt paa,
at de skulde sidde fra Kl. 6 Morgens til 6
Aften. Det antager jeg ikke har været
Meningen, det er i hvert Tilfælde ikke
Meningen med Rigsdagens Dagpenge. Jeg
skal iøvrigt ikke yttre mig videre derved,
idet jeg blot vedblivende maa tilstaa, at jeg ikke
kan se rettere, end at Bestemmelsen i Slut-
ningen af § 15 er i sig selv meget uheldig,
og at man hellere maatte gaa en anden Vej,
enten den at tilstaa Kommissionens Med-
lemmer Dagpenge eller ogsaa ligefrem lade
Spørgsmaalet staa gaabent og ved en senere
Finantslov bestemme, hvilket Bedrag Kom-
missionens Medlemmer skulde have, naar
man havde faaet at vide, hvilket Arbeide
de havde havt at udføre. Forøvrigt skal
jeg efter de Udtalelser, der faldt fra den